

Johan

Hej och välkomna till Litteraturresan. Jag heter Johan Hemmingsson och arbetar som litteraturutvecklare på Region Jämtland Härjedalen.

Under åtta avsnitt av den här podden ska jag ta ett snack med en författare från varje kommun i länet. Vi kommer prata om högt och lågt, författarskap, skrivande och vad som än kan dyka upp. Vem vet, det kan bli lite tull också. Nu, braal ma!

Litteraturresan reser söderut, till härliga Härjedalen, och vi träffar Micael Lindberg. Micael, välkommen till Litteraturresan.

Micael

Jo men tack.

Johan

Hur är läget idag?

Micael

Jo då, det är alldeles prima.

Johan

För den som inte riktigt vet vem du är, kan du säga lite kort om vem du är?

Micael

Ja, Micael Lindberg heter jag. Jag bor i Sundsvall just nu, men är född och uppvuxen i Sveg, Härjedalen. Där har jag gått i skola, hållt på med lite skidåkning och allt möjligt – som ungar gör.

Johan

Som ungar gör ja. Även om du bor i Sundsvall nu, identifierar du dig fortfarande som Härjedaling?

Micael

Ja det gör jag, och då håller jag ändå på Skellefteå AIK i ishockey...

Johan

Det gör ju jag också.

Micael

Ja, du ser jag.

Johan

Men det är inte hockey vi ska snacka, utan vi ska snacka skrivande.

Micael

Ja, precis.

Johan

Och du berättade att du höll på med lite skidåkning och sånt där, "som alla ungar gör", men någon gång så måste du ju ha börjat skriva?

Micael

Jo då. Jag har haft en liten timeout nu från det, ett halvår eller något, för jag har pysslat med lite annat, men jag har ju en bok som är halvfärdig nu som jag jobbat på massor.

Johan

Och vi ska prata lite grann mer om vad du gör just nu, men vi börjar från början helt enkelt, kommer du ihåg när du satte dig ner och bestämde dig för att du ville hålla på med skrivande?

Micael

Ja, jag har ju liksom alltid håller på lite grann med skrivande och förr blev det poesi och sådant. Men det var något jag höll på med runt 25-årsåldern, och sen blev det uppehåll. Jag skrev ingenting på flera år.

Johan

Men sen åkte jag på en sjukdom – då bodde jag i Skellefteå – som slog ju väldigt hårt, och då insåg jag ju att jag alltid velat skriva en bok. Då förstod jag att den chansen – gör jag det inte nu, så kanske det aldrig kommer att hända.

Micael

Nej, precis.

Micael

Så då satte jag igång och började skriva på *Ett annat liv* som är en verklighetsbaserad roman.

Johan

För det är ju en riktigt tung roman som du debuterade med?

Micael

Ja.

Johan

Och om man berättar lite grann, kort, för läsarna så handlar den om två stycken bröder som kommer ifrån en väldigt tuff bakgrund, och själva halkar in på ett liv med droger och kriminalitet. Utan att gå in för mycket på ditt privatliv men, har det funnits den här destruktiva bakgrunden hos dig?

Micael

Nja. Det kan jag inte påstå, men man hittar väl på dumheter när man var ung.

Johan

Ja, det har vi alla gjort.

Micael

Ja, men det bygger ju på personer som är nära släkten, och det påverkade väl mig väldigt mycket också, på sätt och vis.

Jag skapade en story och plockade verkliga händelser. Händelserna i boken är ju verkliga och de fyra första kapitlerna är tagna direkt ur familjen.

Johan

Att skriva den där boken, var det lite grann som en bearbetning för dig?

Micael

Det blev det, absolut. Det tog ju 3 år innan jag var klar och det hade, och när jag var klar tänkte jag att det här är bra, det här är ett mästerverk. Men så var det en författare som tittade på den och tyckte att det här var skit.

Storyn är bra. Men det var väl mer språket, miljöer och allt sådant. Så det var ju bara att bita tag i det och göra om.

Jag tror jag skrev om den sju gånger innan den gick till förlaget. Då var det Jengel förlag som gav ut den boken.

Johan

Hade du en lång process innan du blev utgiven?

Micael

Nej. Femte förlaget jag skickade ut den till tog den.

Jag fick svar direkt på det.

Johan

Har du fått någon respons? När du gav ut boken, hur var det, hur var mottagandet?

Micael

Ja, det var ju en del positiva och en del negativa, och det det hör väl alltid till liksom, när man håller på med det här. Den blev ju också publicerad som följetong i söndagsbilagan i LT, Länstidningen.

Så det är jag helt klart nöjd med att det vart så.

Johan

Vad du skriver på just nu det ska vi återkomma till. Men du har ju valt ut två stycken deckare?

Micael

Ja, eller tre.

Johan

Tre till och med?

Micael

Ja, jag har gett ut fyra böcker totalt.

Johan

Då ska vi ta och titta närmare på dina deckare. Dagens gäst i Litteraturrestan det är Micael Lindberg från Härjedalen.

Johan

Tre stycken deckare, har du alltså gett ut, Micael.

Micael

Ja, tre deckare och en verklighetsbaserad roman.

Johan

Deckargenren, det började ju med boken Jasna. En ganska brutal historia med en detektiv eller en polis som heter Tore Jönsson i huvudrollen. Kan du berätta lite grann om den här boken?

Micael

Ja, jag var ju sugen på att skriva någon spänningsroman som var lite annorlunda. Men jag hade ingenting att gå på alls utan egentligen började det med allra första meningen i boken, och sen jobbar jag vidare – och den hade jag klar på ett år. Så det gick snabbt att skriva den.

Johan

Att du ramlade in på deckare? Du sa att du ville skriva nåt spännande, har du läst mycket deckare tidigare så att det är en genre som du..?

Micael

Ja det har jag gjort. Jag har läst mycket utländska deckare förr, men nu läser jag inga utländska alls, över huvudtaget utan det är bara svenska som man läser, eller lyssnar, det gör jag mycket, på böcker.

Johan

Något som sticker ut med de här deckarna, det är ju att Tore Jönsson han brottas ju med hälsoproblem, men han har ju också en andra, hur ska man säga det? Han är lite synsk. Hur kom du på den tanken att du ska ha en polis som är synsk?

Micael

Ja. Jag tror ganska mycket på såna där saker. Och har väl sett och upplevt en del. En del tycker väl nej, "det där är trams", men det är inte det, och då vill jag liksom ändå krydda böckerna med det.

Johan

Det finns ju mycket som vi inte känner till.

Micael

Jo, absolut.

Johan

Men hur har mottagandet varit där då, när du blandar in spiritualitet i en deckarroman?

Micael

Det är inte någon som sagt någonting, inte negativt i alla fall.

Johan

De här deckarromanerna, de är ju utgivna på ett annat förlag än Jengel?

Micael

Ja, den första boken Jasna, den blev utgiven på Visto förlag. Sen blev den utgiven på ett annat

förlag som jag inte vill nämna vid namn för det det var en väldigt tragisk historia runt det förlaget. Den tredje utgåvan kom på Lava förlag sen, så jag fick "traditionellt" på Lava.

Johan

De här tre, är det en trilogi? Är det en historia som, eller får vi följa Tore Jönsson i alla de här böckerna.

Micael

Ja, han är med i alla tre, och den första, Jasna, har ju lite serbisk maffia och sånt där. Jasna är ju ett serbiskt kvinnonamn. Tina utspelar sig här i Härjedalen, Linsell och Sveg. Carol är ju Sundsvall.

Johan

Hur har ditt researcharbete sett ut när du har jobbat bakom de här romanerna?

Micael

Det är mycket man sett själv, jag har pratat mycket med polisen... Jag har ju en kompis som är före detta polis och han skriver en bok som heter *Snuten som hamnade i Sveg*.

Ja, han bor här i Sundsvall.

Johan

Ja, just det.

Micael

Där får jag ju reda på mycket, om hur det funkar inom polisen och sådant. Men jag har även gjort intervjuer på polisstationen, men ändå så har man ju konstnärlig frihet, så man vinklar ju till saker och ting.

Johan

Så är det ju.

Du pratade grann tidigare om att du läste mycket utländska deckare och nu lyssnar du mest, vad har du för förebilder inom själva deckargenren?

Micael

Ja du, förebilder. Jag lyssnar mycket på Ölund, Ingrid Elfberg. Ska man titta på författare överlag så, Ranelid tycker jag ju är en (förebild). Som person, jag har inte läst någon av böckerna, men jag har lyssnat på honom på föredrag och han är ju otroligt rolig.

Så underhållande, men sen Mats Strandberg ligger ju väldigt nära, han tycker jag är kanonbra.

Författare XXX är riktigt bra också.

Johan

Och många som skriver deckare de har ju ett samhällsengagemang där de ofta vill spegla samtiden på något sätt. Känner du att du har något samhällsengagemang i dina böcker eller skriver du för att det är roligt?

Micael

Det är väl mera för att det är roligt egentligen, jag kan väl klämma in sådant i böckerna, och

det det kan ju vara saker som man har varit med om eller någon person eller så, som varit inblandad på något vis. Det finns lite sådana grejer. Men det är bara jag som vet det.

Johan

Ja, men precis, författarens hemlighet. Och vi ska ta och snacka lite mer om, ja kanske lite hemligheter, men vi ska ta och höra lite grann vad du har på gång just nu och framöver här i ditt författarskap.

Johan

Att skriva. Det är ju inte bara att sätta sig ner och slå upp datorn och sätta igång utan ofta så är det ju en process som ligger bakom. Hur skulle du Micael säga, att när du sätter igång med din historia, vart börjar det och vart får du själva skapar-kraften ifrån?

Micael

Ja, jag får ju någon idé som poppar upp i huvudet och då har jag en whiteboard, som jag ritat jag ett ruttmönster på, och så skriver jag in karaktärerna och hur de är och allting sådant. Hur de beter sig och vad det är för person och så. Sen fotar jag av det, och så raderar jag allt och gör ett nytt ruttmönster. Där skriver jag in kapitel för kapitel, ungefär vad det ska innehålla och då brukar det bli typ att jag sätter upp 10-15 kapitel. Då har jag en röd tråd.

Men det där stämmer ju aldrig, för att karaktärerna gör alltid som dem vill.

Johan

Ja, berättelsen får ju liv.

Micael

Ja de blir olydiga. Det blir något helt annat än vad man har tänkt sig och det där händer ju jämt, varje gång.

Johan

Brukar du ta in någon respons från andra i själva starten där eller skriver du färdigt hela manuset och sen låter folk provläsa?

Micael]

Ja. Det kan vara ibland att jag tar in lite respons under resans gång, i synnerhet om man fastnar.

Det kan vara att jag frågar liksom, "men vad tycker du att jag ska göra här?" För att gå vidare. Så det är väl lite så.

Johan

Du berättade att du hade tagit en liten time out från skrivandet, men nu är du igång igen?

Micael

Ja, jag kommer igång nu igen. Jag kommer fortsätta på den jag håller på med, men det är ingen deckare.

Johan

Vill du berätta någonting om vad och du håller på med nu?

Micael

Ja, lite grann då.

Jag är ju intresserad av det här med att det finns liksom lite osynliga gränser när det gäller vad man kan skriva, och vad man kan göra. De vill jag spränga.

Johan

Jaha.

Micael

Men det är frågan hur långt. Hur långt kan man gå när man skriver för att inte chockera folk för mycket.

Johan

Utan att avslöja för mycket, pratar vi om genreöverskridande?

Micael

Ja, det är skräck.

Johan

Jaha det är skräck.

Micael

Ja, det kan man säga, det är en skräckroman.

Johan

Pratar vi övernaturlig skräck nu eftersom att du har varit inne på synskhet i deckarna här?

Micael

Lite grann. Den här boken är – jag är lite inne på det här med fobier. Folk har ju mycket fobier för olika saker och det är liksom den biten, att det är någonting som vi har omkring oss hela tiden, som ställer till det en massa.

Johan

Är det nånting självupplevt från din sida också?

Micael

Inte i boken här, nej.

Johan

Just det. Hur långt vill du säga att du har kommit med ditt nya projekt här?

Micael

Ja, halva.

Johan

Halva.

Micael

Har jag gjort.

Johan

Folk som har följt dig och framförallt läst dina deckare, men också *Ett annat liv* som den heter i andra utgåvan – kommer man känna igen Micael Lindberg i det här nya bokprojektet?

Micael

Ja, det tror jag. För att jag har ju alltid petat in några scener som är ganska obehagliga i böckerna, och i den här boken tänkte jag att nu ska jag skruva upp det ett hack till.

Johan

Ännu ett hack?

Micael

Ja.

Johan

För det är någonting som jag tänkt på när jag har läst dina böcker, det är att det finns ju ingen riktig censur utan du är ju precis som du säger så, det här med obehag... Det är ju ingenting som du väjer för? Ja, det är klart, är det en skräckroman, då ska man ju såklart vrida upp det ett hack till. Så att de som verkligen har uppskattat dina böcker, de kommer verkligen få valuta för nästa projekt här.

Micael]

Ja, precis det är det som jag hoppas på. Men samtidigt ska det finnas en liten gnutt humor i allting också, tycker jag, och det har jag ju petat in också, böckerna.

Så får vi väl se då om jag lyckats peta in det i den här, jag vet att jag inte gjort det än, tror jag.

Johan

Nej just det. Har du någon tidsplan, när kan vi förvänta oss att få den här på bokdisken?

Micael

Jag har ingen tidsplan utan jag har tänkt liksom så här att nu när det är något helt nytt och sen jobbar jag ju lite också nu, så att då, då får det ta den tid det tar och vara petnoga med allting. Det är lite så.

Då får det ta ett eller två år eller någonting, det spelar ingen roll, bara det blir 100%. Det är liksom det som jag tänker, och inte hasta igenom det.

Johan

Jag frågade ju tidigare om dina förebilder inom deckargenren, har du några förebilder inom skräckgenren?

Micael

Det är ju Mats Strandberg, han är ju väldigt bra.

Det var ju en bok, *Färjan*, som han hade skrivit ett citat som jag tyckte var så jäkla roligt. Det det var ju två tonåringar som satt och diskuterade, de hade gömt sig, i. en livräddningsbåt.

Så sitter de och snackar med varandra och så säger den ena "ja, men att äta blodpudding det

är väl ungefär som att knapra på en sårskorpa."

Johan

Ja.

Micael

Den tycker jag var kanon.

Johan

Den tar vi till oss.

Micael]

Ja blodpudding det är egentligen en sårskorpa som man steker.

Johan

Ja, det ligger ju verkligen någonting i det.

Och med de orden så tar vi och rundar av från Litteraturreсан idag. Dagens gäster var Micael Lindberg från Härjedalen. Micael stort tack för att du ville prata med mig idag.

Micael

Ja men tack.

Johan

Nu tar vi lite kaffe på det här va?

Micael

Jajjemen, det gör vi.

Johan

Ha det så bra nu.